

[Økonomiministeren]

den 8. oktober 1980, anses for en selvfølge-
lighed i lyset af, at regeringens beslutninger
om overførelse af risikovillig kapital til er-
hvervslivet i første række må ansues ud fra
erhvervspolitiske synspunkter. At sagen også
har kreditpolitiske aspekter er indlysende, og
at regeringen er fuldt opmærksom herpå,
fremgår jo blandt andet også af, at dette em-
ne er indeholdt i arbejdsgruppens kommisso-
rium dateret 9. april 1980. Disse hensyn har
klart spillet en betydelig rolle ved udform-
ningen af den skitserede ramme for overfø-
relsen af kapital til erhvervslivet.

I spørgsmålet anmodes endvidere om rege-
ringens kommentarer til nationalbankdirek-
tør Hoffmeyers udtalelser til Jyllands-Posten
den 28. september og Børsen den 30. septem-
ber.

Som det fremgår af min ovenstående be-
svarelse, har regeringen ikke opfattet udtalel-
sen fra Danmarks Nationalbank som »vrang-
villig«, men ifølge sagens natur har Dan-
marks Nationalbank koncentreret sig om de
kreditpolitiske aspekter, som også påpegedes
i redegørelsen af 2. juni. Disse betænkelig-
heder er der blevet taget hensyn til ved ud-
formningen af regeringens tilbud. Der kan
her peges på, at kapitaloverførslen efter ram-
meskitsen skal finde sted på en sådan måde,
at der opnås balance mellem udbud af og
efterspørgsel efter kapital, dvs. på markeds-
vilkår. Naturligvis kan der inden for denne
målsætning anvendes vilkår – og det tilstræ-
bes, at dette sker – som gør det muligt at af-
holde kapitaludgifterne inden for de første
driftsårs afkast. Inden for disse rammer til-
siger systemet således en anden tidsprofil af
ydelse og indeholder ikke noget subsidie-
element, men systemet skulle gøre det muligt
at øge investeringsaktiviteten og derved på
længere sigt begrænse balanceproblemerne i
dansk økonomi.

Spm. nr. 26

Til indenrigsministeren (9/10 80) af:

Tyroll (VS):

»Vil ministeren sikre, at tilsynet med
Hvalsø kommune forvaltes således, at kom-
munens ulovlige beslutning om at nedlægge
en daginstitution og oprette dagpleje i stedet
omgøres, så daginstitutionen bevares?«

Begrundelse

Bistandslovens formulering i § 69 siger
helt tydeligt »daginstitutioner« i forbindelse
med bestemmelsen om kommunernes pligt til
at sørge for det nødvendige antal pasnings-
muligheder for børn og unge. Både af forar-
bejdet til loven, af betænkningen i forbindel-
se med lovens behandling i folketinget og af
besvarelser fra socialdemokratiske socialmi-
nistre efter lovens vedtagelse fremgår det, at
kravet er dagsinstitutioner, og at denne pas-
ningsform gennem loven har fået førstepriori-
tet. Lovens indhold og forudsætninger giver
således ikke plads for at nedlægge en dagin-
stitution for at erstatte den med dagpleje-
pladser. Det er i direkte modstrid med loven
og de intentioner, der kom til udtryk under
behandlingen af loven. Et skridt som det,
Hvalsø kommune har taget, kræver helt klart
en lovændring.

Det samme gælder for den sags skyld det
cirkulære, der er udsendt om, at dagpleje
ligestilles med daginstitutioner. Dette cirkulæ-
re er ligeledes i klar modstrid med oven-
stående og bør nok snarest indleveres til
kommentar hos ombudsmanden.

I den hæmningsløse spareiver er der åben-
bart ingen grænser for aktiviteterne. Omgåel-
se af lovgrundlag accepteres. Vedtagne prin-
cipper undergraves bevidst gennem ministeri-
ernes anvendelse af terminologi. Man er be-
vidst begyndt at udviske den klare priorite-
ring i bistandsloven gennem at bruge beteg-
nelsen »dagforanstaltninger« i stedet for
»daginstitutioner«.

Besvarelse (16/10 80):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg har kun kendskab til den nævnte sag
fra omtale i dagspressen. Jeg vil imidlertid
gerne fremhæve, at det specielle tilsyn i den
konkrete sag i henhold til socialstyrelseslo-
ven påhviler socialministeren, der må tage
stilling til, hvorvidt der foreligger en beslut-
ning, der er ulovlig i henhold til sociallovgiv-
ningen.

Det almindelige tilsyn med primærkom-
munerne – og dermed Hvalsø kommune –
påhviler tilsynsrådene, af hvilke der er opret-
tet ét for hver amtsrådsreds. Et tilsynsråd
kan træde i funktion på baggrund af en ind-
given klage, men rådet kan også af egen drift
tage en sag op, f. eks. hvis en kommunal be-
slutning erklæres ulovlig.